ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI ȘI A CELEI DE A 25-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

„SĂ CONSTRUIM MAI BINE, MAI REPEDE, MAI IEFTIN!"

(Urmare din pag. I)

Întrebat pe conducătorul brigăzii?

— Din ce în ce mai rapid. Ne perfecționăm metodele din mers. Performanțele mari nu apar peste noapte. Am ținut dintotdeauna să ne respectăm cuvîntul dat. Așa înțelegem că trebuie să fie un comunist adevărat. Acum să nu credeți că la noi în brigadă nu se mai întîmplă nimic. Știți, în Chemare ne-am angajat să montăm 2,5 apartamente convenționale pe zi, dar numai la cîteva săptămîni, din ziarul „România liberă", am aflat că în țară s-au ridicat noi pretendenți la titlul de montori fruntași. Și am atacat din nou „ștacheta" înălțimilor. Blocul A 24, din microraionul 5, Drumul Taberii, l-am predat cu 6 zile înainte de termen. În ultimele 16 zile, în loc de 42,4 apartamente, brigada a montat 52 de apartamente, cu un ritm mediu de montaj de 3,19 apartamente pe zi.

— Întrecerea continuă?

— Desigur! Montorii nu și-au spus ultimul cuvînt.

...În biroul directorului general de la Combinatul de prefabricate, ing. **George Moșinoiu** — un cunoscut sprijinitor al sportului — am notat vești de ultimă oră. Vrednicul colectiv de muncă de aici și-a propus ca răspuns la Chemarea **„Să construim mai bine, mai repede, mai ieftin"**, să realizeze planul valoric pînă la 10 octombrie 1972, să dea peste plan 100 de apartamente și un beneficiu în valoare de 2,5 milioane lei. Tot de la directorul general am obținut o prețioasă informație: **„În Combinatul de case există numeroși iubitori ai sportului. Asociația organizează diverse competiții interne, cu participarea a zeci de echipe de pe șantiere și din secțiile Fabricii Militari".** Secretara comitetului de partid din sectorul industrial, **Lucsita Cazacu,** ea însăși o redutabilă jucătoare de tenis de masă, ne-a oferit cîteva nume de la panoul de onoare al muncii și al activității sportive: muncitorul **Gheorghe Siboiu,** sudorii **Traian Paraschivescu** și **Ion Alexandrina,** instalatorul **Cercel Marinel,** zugravul **Radu Marin,** lăcătușul **Iepure Tudor.**

...O altă secvență de întrecere. Ne aflăm pe șantierul 3 al Întreprinderii de construcții-montaj nr. 5. De pe un panou citim: **„Animați de dorința fierbinte de a întîmpina Conferința Națională a partidului și cea de a 25-a aniversare a Republicii cu noi succese în producție, colectivul lotului „Giurgiului-Livadă" s-a angajat să predea cu șase zile în avans față de grafic blocul 6, iar la blocul 7 să reducă termenul de execuție la planul fizic cu 5 zile".**

...A construit peste 300 de apartamente, a pus prima cărămidă la noile cartiere de locuințe din Vatra Luminoasă, Bucureștii Noi, Titan, Gara de Est, de 38 de ani se află în primele rînduri ale constructorilor, lucrează, în aceste zile, la Școala „Galvan Tei", unde alături de ceilalți s-a angajat s-o predea cu 15 zile înainte de termen. Acesta e **Chiriță Rusu,** șef de brigadă zidari la șantierul 1 al Întreprinderii de construcții-montaj nr. 1, delegat la Conferința Națională a partidului.

EDIȚIA A XVII-a

Locul: Roma (Italia).
Data: 26 august — 11 septembrie 1960.
Participanți: 5337 de sportivi (din care 537 femei) din 84 de țări.
În program: 18 discipline sportive, cu 150 de probe.
Sportivii români au participat (cu 109 concurenți) la întrecerile din 13 sporturi, obținînd 3 medalii de aur (atletism, lupte, tir), una de argint (lupte) și 6 de bronz (calac-canoe, atletism, box, gimnastică, lupte, scrimă), precum și punctele (la atletism, calac-canoe canotaj, călărie, ciclism, gimnastică, lupte, polo, scrimă, tir).

CLASAMENTUL — NEOFICIAL — PE MEDALII

	Aur	Argint	Bronz
1. U.R.S.S.	43	29	31
2. S.U.A.	34	21	16
3. Italia	13	10	13
4. Germania*	12	19	11
5. Australia	8	8	6
6. Turcia	7	2	0
7. Ungaria	6	6	7
8. Japonia	4	7	7
9. Polonia	4	6	11
10. Cehoslovacia	3	2	3
11. ROMÂNIA	3	1	6
12. M. Britanie	2	6	12
13. Danemarca	2	3	1
14. Noua Zeelandă	2	0	2
15. Bulgaria	1	3	2

*) Germania — echipă unită.

CLASAMENTUL — NEOFICIAL — PE PUNCTE

1. U.R.S.S.	632,50
2. S.U.A.	463,50
3. Germania	262,50
4. Italia	232
5. Ungaria	150
6. Polonia	148,50
7. Japonia	145,50
8. Australia	140,33
9. M. Britanie	134,33
10. ROMÂNIA	78
11. Cehoslovacia	76,50
12. Turcia	64,50
13. Suedia	60,33
14. Franța	52,50
15. Finlanda	49,50

OLIMPICA (XV)

CEA DE A XVII-A EDIȚIE A J.O.: ROMA, 1960

3 MEDALII PENTRU LUPTĂTORII ROMÂNI

Nu știm dacă — potrivit zicătorii — toate drumurile, dar în orice caz foarte multe au dus la Roma, în totalul sfîrșit de vară al lui 1960. Într-un conclav absolut laic, Jocurile Olimpice au reunit pe „Stadio dei Centomilla" reprezentanții a 84 de țări!

Aproape 6000 de sportivi din lumea întreagă s-au întrecut aici, în competiții de un înalt nivel tehnic, încheiate cu rezultate de cele mai multe ori excepționale.

E greu să alegi un erou al jocurilor, cînd ai avut pe podiumul de onoare pe Iolanda Balaș, care și-a întrecut adversarele cu 14 cm.; pe negresa Wilma Rudolph, îmbatabilă la sprint; pe halterofilul sovietic Iuri Vlasov, primul om din lume care ridică 200 kg. deasupra capului; pe Livio Berruti care, în aceeași zi, în semifinală și în finală, egalează de două ori recordul mondial al cursei de 200 m.; pe Robert Șavlacadze, care a realizat fulminanta surpriză a jocurilor.

Nenumărați mari campioni pierd în întrecere supremația scontată, așteaptată, bănuită. Cine ar fi crezut că recordmanul mondial John

Dumitru Pîrvulescu, campion olimpic la lupte greco-romane, ducîndu-și adversarul în tuș

Thomas va fi concurat de trei săritori în înălțime sovietici, aproape necunoscuți pe plan mondial și că doi dintre ei îl vor învinge set? Unii dintre favoriți nici nu ajung în faza finală a întrecerilor.

N-au fost însă surprize doar înfrîngerile marilor campioni. În multe probe, marile surprize au venit din partea sportivilor unor țări care pînă acum nu contaseră în lupta pentru supremația mondială. Așa s-au petrecut lucrurile în turneul de box, unde sportivii din țările africane au avut un cuvînt greu de spus, în întrecerile de caiac-canoe unde sportivii din Italia au ocupat în mod neașteptat locuri fruntașe, la unele probe atletice (neozeelandezii la 800 și 5000 m. și etiopianul Abebe la maraton), unde medaliile de aur au revenit unor sportivi aproape necunoscuți pe arena internațională.

Alergările au fost cele care au impresionat cel mai mult. În cursa de 1 500 m. Herbert Elliott, tînăr australian de 22 de ani, viitor student la Cambridge, întrece cu ușurință nu numai adversarii ci și recordul mondial (pe care-l stabilise tot el, la 20 de ani). Toți finaliștii acestei probe, inclusiv alergătorul nostru Zoltan Vamoș (clasat pe un excelent loc 5), au înregistrat timpuri mai bune decît campionul olimpic de la Melbourne!

Doar cu 20 de minute înainte s-a desfășurat dramatica și extraordinara alergare pe 400 m. în care americanul Otis Davis l-a învins pe germanul Karl Kaufmann, cu o „distanță" pentru care nici celula fotoelectrică n-a găsit termen de comparație. Amîndoi apar alături pe tabela recordurilor mondiale. Cu imensă osteneală obținută, victoria aceasta a lui Otis Davis le-a venit la timp americanilor: e singura alergare de plat pe care o cîștigă!

De altfel, Roma a fost în mai multe privințe „hecatomba" unor supremații pînă atunci necontestate ale sportivilor americani. S-a clătinat invincibilitatea acestora la 100 m. plat (cîștigată de vest-germanul Armin Hary), în ștafeta de 4X100 m. plat, la săritura în înălțime, la săriturile feminine de la trambulină și platformă, în cursa de 8+1 la canotaj etc.

Doi neozeelandezi, membri ai aceluiași club din Auckland, reușesc o dublă lovitură de teatru, cîștigînd, în aceeași după amiază, unul (tipograful Peter Snell) proba de 800 m. și celălalt (chimistul Murray Halberg) cea de 5000 m. De menționat că Snell alerga abia a doua oară în viața lui pe o pistă de zgură (în patria lui, pistele sînt cu iarbă).

Iolanda Balaș ne-a produs, firește, cea mai mare bucurie, aducînd o medalie de aur — prima — într-o disciplină numită, cu cîtă dreptate, „regina sporturilor". Tabela cu rezultate arată clar: numai trei țări din lume au obținut medalii de aur la atletismul feminin: U.R.S.S. (6), S.U.A. (3) și România (1)! „Ioli" a fost excelent susținută de **Lia Manoliu** — locul 6 la Helsinki, locul 9 la Melbourne, medalie de bronz la Roma (la o palmă de a doua clasată)

Iubitorii sportului pe apă l-au revăzut cu plăcere pe Leon Rotman pe podium (medalie de bronz la canoe simplu), încadrat de o canoe dublu pe locul 4 și de două echipaje de caiac pe locul 6 (dublu fete și ștafeta de băieți).

Rezultatele cele mai bune ale sportivilor noștri s-au obținut însă pe... pămînt ferm. Sau, mai precis... pe saltea. Lotul de lupte clasice a fost prodigios. Cei 7 participanți au obținut: 3 medalii (D. Pîrvulescu — aur, I. Cernea — argint, I. Tăranu — bronz) și 3 locuri printre primii 6 (M. Șulț și D. Gheorghe — locul 5, Gh. Popovici — locul 6)!

În celelalte „sporturi de forță" nu reușim rezultate prea valoroase. Dintre boxeri, unul singur a ajuns pînă la semifinale — Ion Monea, care, învins de campionul olimpic, a împărțit locul III cu sovieticul Feofanov. Fetele, mult mai curajoase la gimnastică și scrimă, au luptat din răsputeri pentru menținerea prestigiului de care ne bucuram în aceste discipline. Echipa condusă de Sonia Iovan și Elena Leușteanu a păstrat locul III în lume, ca și alte cîteva locuri de onoare pe aparate. La floretă, Maria Vicol și Olga Orban-Szabo s-au întrecut, ca într-un fericit carusel, pentru a păstra țării un loc pe podium (3) și unul foarte apropiat (5).

Tirul românesc — trebuie s-o recunoaștem, orice alt sport am îndrăgi — prezintă cel mai frumos tablou olimpic de onoare: trei ediții — trei medalii de aur, fiecare cu cîte una: Helsinki — Iosif Sîrbu, Melbourne — Ștefan Petrescu, Roma — Ion Dumitrescu.

Un scurt bilanț general arată că România, cucerind 3 medalii de aur, 1 de argint și 6 de bronz, ca și o seamă de locuri de onoare, ocupă în clasamentul pe puncte (neoficial, întocmit de ziariști) al celor 84 de țări participante, un loc 10 extrem de valoros, înaintea multor țări cu o veche tradiție sportivă, ca Cehoslovacia, Suedia, Franța, Finlanda etc. Mai e de menționat că țara noastră a obținut cele 10 medalii în 7 ramuri de sport (atletism, box, caiac-canoe, gimnastică, lupte, scrimă, tir) — ceea ce dovedește o valoare multilaterală, pe cînd alte țări, ca Turcia sau Japonia, își datoresc numărul mare de medalii doar unuia (luptele) sau două sporturi (gimnastică și natație).

EROII

HERBERT ELLIOTT (Australia), născut la 25 februarie 1938, rămîne fără îndoială unul dintre cei mai mari alergători de semifond ai tuturor timpurilor. Originar din Perth, viitorul student la Cambridge a intrat în celebra școală de atletism din Melbourne a nu mai puțin vestitului antrenor Percy Cerruty. Fracturîndu-și un picior (în timp ce muta un pian) în 1956, Elliott nu s-a lăsat descumpănit de acest stupid accident, ci a continuat asiduu antrenamentele, în manieră australiană, cu lungi crosuri pe malul mării sau prin păduri. Încă înainte de a deveni campion olimpic la Roma pe distanța de 1 500 m (cu un nou record mondial: 3:35,6), el stabilise alte două recorduri mondiale, în 1958, pe 1 500 m (3:36,0) și pe o milă (3:54,5). Tactician excelent, partizan al accelerărilor progresive, Elliott a dovedit și o formidabilă rezistență la un tempo ridicat de alergare.

HERBERT ELLIOTT

13. C.F.R. CLUJ — CEA CARE A ÎNVINS IMPOSIBILUL

fotbal

DIVIZIA A 1971-1972

Retrospectivă

C.F.R. Cluj terminase turul pe ultimul loc. Cu numai șapte puncte. Echipa nu reușise în 15 partide decît o victorie. Așa încît gîndul salvării părea să fie mai mult decît o utopie. A doua echipă a Clujului, cenușăreasa turului, a crezut însă cu fervoare în această nebunie a salvării. Laurențiu Munteanu, unul din antrenorii feroviarilor, avea chiar să declare presei înaintea returului că **„echipa e foarte bine pregătită fizic și moral, și va rămîne în prima divizie".** Nimeni, însă, nu se încumeta măcar să ia în serios o asemenea declarație. Salvarea părea imposibilă...

C.F.R. Cluj a sfidat însă teoria imposibilului. C.F.R. Cluj și-a făurit în asprimea „kilometrilor de iarnă" propriul său sistem filozofic, în care imperativul categoric suna: **„totul e posibil!".** Cu credința aceasta a început returul, obținînd punctul de sprijin chiar în prima etapă, într-o partidă ce părea pentru mulți o simplă formalitate, la București, cu Dinamo. Avea să fie, de fapt, primul punct din excelenta serie de 18 puncte a returului, cînd condamnata la retrogradare obține opt victorii, două remize și pierde cinci partide, dintre care una în fața... studenților clujeni. Desigur, soarta feroviarilor a depins în ultima etapă și de jocul celorlalte rezultate, ale Politehnicii Iași și Petrolului. Dar argumentul incontestabil al clujenilor față de rivalele lor a fost victoria obținută în lupta directă chiar pe scena ieșeană și cea ploieșteană. Prin acel 4—2 fără replică din Dealul Copoului, urmat de un 1—0 la Ploiești. C.F.R. Cluj nu numai că a dat cele mai spectaculoase lovituri de grație ale sezonului, dar a și confirmat că saltul său nu a fost deloc un rod al întîmplării.

O incredibilă schimbare la față,

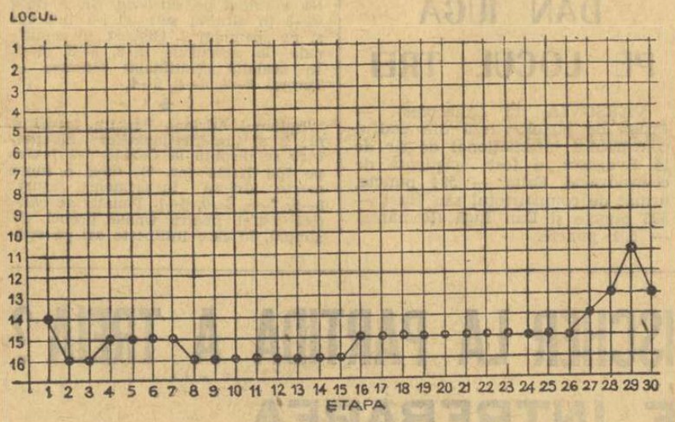

așa cum s-a petrecut cu C.F.R. Cluj, se explică, de regulă, fie prin schimbarea antrenorilor, fie prin apariția unor jucători de renume. Clujenii, însă, nu și-au schimbat nici antrenorii, nici jucătorii. Din contră, s-ar putea spune că izvorul de forță al feroviarilor a fost mai redus în retur, cînd s-au folosit 18 jucători, față de cei 20 din prima parte a campionatului. În cazul C.F.R.-ului, marea explicație a metamorfozei trebuie căutată în admirabilul spirit de echipă, în excelenta disciplină a jocului, în sacrificiul din teren și din afara sa — atuurile unei echipe care a crezut continuu în steaua ei.

C.F.R. Cluj n-a avut nume de rezonanță în formație. Prin seriozitatea tuturor, însă, prin dăruirea și crezul lor în izbînda finală, toți și-au creat un nume: **CEI CARE AU ÎNVINS IMPOSIBILUL.** Firește, dincolo de metaforă, toți aceștia au și un nume concret. Ar putea fi vorba de **Gadjea,** portarul care a debutat în a II-a etapă a turului cu nota 4, pentru a deveni un om de nădejde al celor 15 etape din retur, de **Penzeș,** simbolul dăruirii totale, omul care trei etape a luptat ca un gladiator, cu capul bandajat, de căpitanul echipei, **Marius Bretan** (jucătorul cu cea mai mare sumă a notelor), adevărat catalizator al tuturor intențiilor în 30 de etape, de subtilitatea lui **Octavian Ionescu** și **Vișan,** de același temut șuteur care este **Soo** și, bineînțeles, de cei doi antrenori, **Constantin Rădulescu** și **Laurențiu Munteanu,** oameni competenți și buni pedagogi. Dar C.F.R. Cluj trăiește, în primul rînd, prin forța echipei. Prin coeziunea morală și puterea de care a dat dovadă în lupta cu inerția clasamentului. Astăzi, formația de pe Someș este o echipă îndrăgită de toți cei care îndrăgesc lupta sportivă. Îndrăgită și respectată. Pentru că returul de forță al ceferiștilor din Napoca depășește sfera strictă a punctelor și a fotbalului, el înscriindu-se într-un concept mai larg, mai complex, de filozofie a vieții.

Pentru a treia oară consecutiv, C.F.R. Cluj s-a salvat de la înec. De data aceasta, tocmai cînd curentul era mai mare, iar țărmul parcă nu se mai vedea. S-a salvat anul acesta prin admirabilul său retur de 18 puncte (dacă și în tur feroviarii ar fi reușit același punctaj, ei ar fi participat în Cupa Balcanică, în locul lui A.S.A. Tg. Mureș, clasată pe locul 4). Dar a gest retur excelent — care ne obligă să trecem peste toate slăbiciunile echipei — a pus C.F.R.-ul în fața unei condiții noi. Echipa aceasta nu mai are voie de acum înainte să se zbată în „zona frigurilor". Pentru că a dovedit resurse care pot fi valorificate superior nu numai atunci cînd retrogradarea atîrnă deasupra capului ca o sabie a lui Damocles. C.F.R. Cluj s-a salvat spectaculos, dar, în același timp, s-a obligat pentru campionatul viitor în fața tuturor celor care i-au aplaudat succesul.

Mircea M. IONESCU

PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI B EDIȚIA 1972/73

SERIA A II-A

ETAPA I — 20 august

Olimpia Oradea — Minerul B. Mare
C.F.R. Timișoara — Chimia Făgăraș
Metalul Drobeta Tr. Sv. — Olimpia S. M.
C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu
Metrom Brașov — Corvinul Huned.
Electroputere Cv. — Politehnica Tim.
Gloria Bistrița — Metalurgistul Cugir
Minerul Anina — Crișul Oradea

ETAPA A II-A — 27 august

Corvinul Huned — Electroputere Cv.
Metalurgistul Cugir — Minerul Anina
Chimia Făgăraș — Olimpia Oradea
Olimpia Satu Mare — C.F.R. Tim.
Crișul Oradea — C.F.R. Arad
Politehnica Tim. — Met. Drobeta Tr. Sev.
Minerul Baia Mare — Metrom Brașov
C.S.M. Sibiu — Gloria Bistrița

ETAPA A III-A — 3 septembrie

C.F.R. Timișoara — Crișul Oradea
Olimpia Oradea — Olimpia Satu Mare
C.F.R. Arad — Politehnica Timișoara
Metrom Brașov — Chimia Făgăraș
Metalurgistul Cugir — C.S.M. Sibiu
Gloria Bistrița — Minerul Anina
Corvinul Huned. — Met. Drobeta Tr. Sev.
Minerul Baia Mare — Electroputere Cv.

ETAPA A IV-A — 10 septembrie

Met. Drobeta Tr. Sev. — Metalurg. Cugir
Politehnica Tim. — Minerul B. Mare
Chimia Făgăraș — Gloria Bistrița
C.F.R. Arad — Corvinul Hunedoara
Olimpia Oradea — Metrom Brașov
Electroputere Craiova — Olimpia S. M.
C.S.M. Sibiu — Crișul Oradea
Minerul Anina — C.F.R. Timișoara

ETAPA A V-A — 17 septembrie

Gloria Bistrița — C.F.R. Arad
Olimpia Satu Mare — Minerul Anina
Metalurgistul Cugir — Minerul B. Mare
Politehnica Timișoara — Olimpia Oradea
Electroputere Craiova — Chimia Făgăraș
Crișul Oradea — Corvinul Hunedoara
Metrom Brașov — C.F.R. Timișoara
Metalul Drobeta Tr. Sev. — C.S.M. Sibiu

ETAPA A VI-A — 24 septembrie

Chimia Făgăraș — Politehnica Timișoara
Crișul Oradea — Metalurgistul Cugir
C.S.M. Sibiu — Electroputere Craiova
Minerul Anina — Metrom Brașov
Olimpia Satu Mare — C.F.R. Arad
C.F.R. Timișoara — Gloria Bistrița
Corvinul Hunedoara — Olimpia Oradea
Minerul B. M. — Met. Drobeta Tr. Sev.

ETAPA A VII-A — 1 octombrie

Electroputere Cv. — Metalurgistul Cugir
Corvinul Hunedoara — Chimia Făgăraș
C.F.R. Arad — Minerul Baia Mare
Gloria Bistrița — Crișul Oradea
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara
Olimpia Oradea — Minerul Anina
Metalul Drobeta Tr. Sev. — Metrom Bv.
Politehnica Timișoara — Olimpia S. M

ETAPA A VIII-A — 8 octombrie

Metrom Brașov — Olimpia S. Mare
Gloria Bistrița — Minerul Baia Mare
Olimpia Oradea — Crișul Oradea
Minerul Anina — C.F.R. Arad
Met. Drobeta Tr. Sev. — Electroputere CV.
Politehnica Tim. — C.F.R. Timișoara
Metalurgistul Cugir — Corvinul Huned.
Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu

ETAPA A IX-A — 15 octombrie

C.S.M. Sibiu — Minerul Anina
Crișul Oradea — Met. Drobeta Tr. Sev.
C.F.R. Timișoara — C.F.R. Arad
Minerul B. Mare — Chimia Făgăraș
Corvinul Huned. — Politehnica Tim.
Olimpia S. Mare — Gloria Bistrița
Electroputere Craiova — Metrom Brașov
Metalurgistul Cugir — Olimpia Oradea

ETAPA A X-A — 22 octombrie

Olimpia Oradea — Gloria Bistrița
Corvinul Huned. — Minerul B. Mare
Metrom Brașov — Crișul Oradea
Olimpia S. Mare — Metalurgistul Cugir
Metalul Drobeta Tr. Sev. — C.F.R. Tim.
C.F.R. Arad — Chimia Făgăraș
Politehnica Tim. — C.S.M. Sibiu
Minerul Anina — Electroputere Craiova

ETAPA A XI-A — 29 octombrie

Minerul B. Mare — Olimpia S. Mare
Electroputere Craiova — Olimpia Oradea
Chimia Făgăraș — Minerul Anina
Crișul Oradea — Politehnica Timișoara
C.S.M. Sibiu — Corvinul Hunedoara
C.F.R. Timișoara — Metalurgistul Cugir
Gloria Bistrița — Metrom Brașov
C.F.R. Arad — Metalul Drobeta Tr. Sev.

ETAPA A XII-A — 5 noiembrie

Politehnica Timișoara — Metrom Brașov
Corvinul Huned. — Minerul Anina
Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu
Met. Drobeta Tr. Sev. — Gloria Bistrița
Olimpia S. Mare — Crișul Oradea
Electroputere Craiova — C.F.R. Arad
Minerul B. Mare — C.F.R. Timișoara
Metalurgistul Cugir — Chimia Făgăraș

ETAPA A XIII-A — 12 noiembrie

Chimia Făgăraș — Olimpia Satu Mare
Crișul Oradea — Electroputere Craiova
Minerul Anina — Met. Drobeta Tr. Sev.
C.F.R. Arad — Olimpia Oradea
C.S.M. Sibiu — Minerul Baia Mare
C.F.R. Timișoara — Corvinul Huned.
Metrom Brașov — Metalurgistul Cugir
Gloria Bistrița — Politehnica Tim.

ETAPA A XIV-A — 19 noiembrie

Politehnica Timișoara — Minerul Anina
Chimia Făgăraș — Met. Drobeta Tr. Sev.
C.F.R. Arad — Metalurgistul Cugir
Corvinul Hunedoara — Olimpia S. Mare
Olimpia Oradea — C.F.R. Timișoara
Electroputere Cv — Gloria Bistrița
Minerul B. Mare — Crișul Oradea
C.S.M. Sibiu — Metrom Brașov

ETAPA A XV-A — 26 noiembrie

Metrom Brașov — C.F.R. Arad
C.F.R. Timișoara — Electroputere Cv.
Gloria Bistrița — Corvinul Hunedoara
Metalurgistul Cugir — Politehnica Tim.
Minerul Anina — Minerul Baia Mare
Met. Drobeta Tr. Sev. — Olimpia Oradea
Olimpia S. Mare — C.S.M. Sibiu
Crișul Oradea — Chimia Făgăraș

PREMIERE DE... AUR ÎN ATLETISM ȘI LUPTE

Roma olimpică... 7 000 de sportivi ai lumii se întrec pe Stadio dei Centomillo, la Termele lui Caracalla, pe Viale Cristoforo Colombo, la Basilica di Massenzio, ori la Castelgandolfo. La patru ani după Melbourne, se repetă, în „cetatea eternă", splendidul act al prieteniei sportive între tineri din 84 de țări, din toate continentele. A fost atunci, la Roma, și o impresionantă paradă a marilor performeri. S-a spus, mai tîrziu, că a fost Olimpiada Wilmei Rudolph, a lui Iuri Vlasov, Savlakadze, Bikila Abebe...

Martor ocular la această ediție a recordurilor și surprizelor, îmi iau îngăduința să spun la acest ceas al amintirilor că ROMA — 60 a fost și Olimpiada tricolorilor români.

Lia Manoliu a aruncat discul la 52,36 metri. Pentru arbitrii și statisticienii străini, aceasta însemna locul 3 al probei. Pentru noi — în plus — satisfacția enormă de a vedea pentru prima oară (era înainte de „aurul Iolandei") o atletă română pe podiumul olimpic.

Spuneam că ROMA-60 a fost Olimpiada „tricolorilor".

Pentru că un stadion arhiplin a așteptat, în liniște și nemișcare, să sară Iolanda Balaș. Ploua torențial și cursa olimpică se încheiase cu marea victorie a Iolandei, care adusese — acum — atletismului românesc primul titlu și prima medalie de aur. Campioana voia, însă, să răsplătească acel admirabil public, voia să se depășească. A început, așadar, tentativa recordului. 1,77 m — primul. 1,81 m — al doilea. 1,85 m — al treilea. Este greu să uiți acea nesfîrșită revărsare de aplauze, entuziasmul în care deslușeam nu numai satisfacția publicului pentru un spectacol aproape inegalabil în frumusețea și încleștarea lui, ci și sinceră admirație pentru sportiva care-l oferise atît de generos celor o sută de mii de privitori.

În altă zi, de fapt mult trecut de miezul nopții, l-am văzut pe Pîrvulescu înfrîngînd incredibila putere și rezistență a italianului Fabra, marele favorit al publicului. Era prima medalie de aur cucerită de luptătorii români la Jocurile Olimpice. Pîrvulescu a fost purtat pe brațe de mica noastră delegație și — pentru o clipă doar — aproape toți uitaserăm că la aceste grele confruntări alți doi luptători români — Ion Cernea și Ion Țăranu — cuceriseră „argintul" și „bronzul" olimpic. Marele învins, Valeriu Bularca, ne-a promis la toți că se va revanșa la „mondiale" (cuvîntul dat s-a transformat, se știe, într-un... titlu de campion al lumii).

Pe poligonul „Lazzio", talentatul Ion Dumitrescu producea senzația zilei, obligîndu-i pe marii favoriți, Kalinin și Rossini, să se recunoască învinși într-o întrecere în care Dumitrescu nu era creditat decît cu șansa unui loc 5—6. Poate nici atît...

Ne reamintim, de asemenea, duelul atît de pasionant al gimnaștelor noastre cu cele japoneze. Era în joc medalia de bronz. În final, la Termele lui Caracalla, fetele noastre au urcat pe podium. A mai fost, apoi, lupta aceea dramatică care l-a adus Mariei Vicol un prețios loc 3, cursa lui Rotman și evoluția lui Ion Monea — încheiate tot cu „bronz".

Nu toate amintirile au, desigur, aceleași cote de bucurie. La Roma au fost și tentative nereușite, uneori chiar decepții. Legile nescrise ale sportului și-au spus, ca la toate edițiile, cuvîntul. Dincolo de victoriile individuale, dincolo de neșansa ori de eșecul unor sportivi, amintirea cea mai plăcută o constituie prezența de ansamblu a echipei reprezentative a României, clasată pe locul 10 din 84 de țări, a cărei participare la această tumultuoasă ediție a Jocurilor Olimpice s-a încheiat cu cucerirea a zece medalii, dar și cu recunoașterea și prețuirea totală a excelentei sale pregătiri, a importantei contribuții pe care a adus-o la răspîndirea ideilor olimpice, la dezvoltarea prieteniei dintre sportivii din toate țările lumii.

Dan GÂRLEȘTEANU

Unde mergem

AUTOMOBILISM: str. Maior Coravu, între orele 9—12, etapa a II-a a **campionatului municipal de îndemînare.**

CAIAC-CANOE: lacul Snagov, de la ora 9,30 **„Regata internațională de juniori"** (probele pe 500 m).

TENIS: terenurile Progresul, de la ora 14,30, România — Grecia și Iugoslavia — Turcia (masculin), România — Bulgaria și Iugoslavia — Grecia (feminin) — meciuri din **„Cupa Balcanică".**

ÎNTRE ARTIȘTII SCENEI ȘI CEI AI STADIOANELOR

● O anchetă a revistei „Teatrul", la care răspund cîțiva dintre cei mai populari sportivi ai noștri

În ultimul său număr, apreciata revistă lunară de artă și cultură, „Teatrul" publică, sub titlul *„Sport și teatru"*, o amplă anchetă (10 pagini — text și fotografii), la care răspund unii dintre eroii stadioanelor noastre, precum *Angelo Niculescu, Lucescu, Dobrin, Răducanu, Oblemenco, Deleanu, Dan Coe, Dumitru, Al. Neagu, Lia Manoliu, Carol Corbu* etc. Este vorba, de fapt, de un sondaj de opinie, de o culegere de păreri, judecăți și impresii despre arta spectacolului și despre fenomenul artistic, în general, emise de reprezentanți de seamă ai sportului nostru de performanță.

Realizînd această anchetă, revista „Teatrul" a putut prezenta cititorilor ei o interesantă imagine privind relația *sport-teatru*, preocupările unor mari sportivi de a ține un contact cît mai strîns cu viața teatrală și culturală, aducătoare, ca și sportul, de nobile satisfacții.

Recomandăm iubitorilor sportului acest număr al revistei „Teatrul", pentru a afla opiniile sportivilor favoriți, legate de alte zone ale activității umane care, împreună cu sportul, contribuie la crearea unei reale bune stări fizice și spirituale.

RĂSPUNDE ION POSTAȘU

G. MANTULESCU, BREAZA. La tenis, nu există, ca în alte sporturi, un handicap insurmontabil. Un meci nu este pierdut sau cîștigat decît o dată cu ultima minge a partidei, nici o diferență de scor nefiind decisivă. Cea mai senzațională schimbare de situație s-a

produs, cu patru decenii în urmă, chiar într-o finală pe Wimbledon: americanul William Tilden, unul dintre cei mai buni tenismani ai tuturor timpurilor, conducea în fața francezului Henri Cochet (și acesta un jucător de o clasă excepțională) cu două seturi la zero, 5—2 în cel de-al treilea set și... 40—15. Cochet a depășit acest moment critic și, cîștigînd ghem după ghem, a reușit să-și aducă egalarea în cele din urmă setul. Din clipa aceea, partida s-a reaprins, avantajul lui Tilden n-a mai contat, victoria finală fiind cucerită de... Cochet!

I. VALICA, BUCUREȘTI. Dumitrache a jucat o repriză (prima) în meciul organizat la Moscova cu prilejul sărbătoririi lui Iașin.

ILDIKO MIHALI, SF. GHEORGHE. „Am urmărit finala de dublu mixt, de la Wimbledon. Sînt foarte bucuroasă că victoria a revenit perechii Năstase-Casals. Dar ei au primit o singură cupă. Cui va rămîne ea, adică cine o va aduce acasă: Năstase sau Casals?". Iată o întrebare care ar putea figura ca întrebarea a... noua într-un concurs „Cine știe... cîștigă"! Dacă puneți în funcțiune și metronomul, m-ați nenoroci! La dublu mixt, presupun că intră în joc galanteria masculină, și nu se ajunge la discuții în legătură cu proprietatea cupei. Dar, mă întreb și eu, ce se întîmplă la dublu bărbați și, mai ales, la dublu... femei? Vă rog să mă păsuiți cu răspunsul, pînă la întoarcerea lui Năstase.

COSTEL VASILESCU, BUCUREȘTI. „La meciul retur dintre Sportul studențesc și Progresul, pe „Republicii", am aplaudat deschiderea scorului de către Sportul. Din spate, un suporter al Progresului s-a pornit atunci să mă înjure și să-mi care palme. Am tăcut — ei nu eu era singur, ci într-un grup —, dar n-am mai gustat meciul. Pe viitor, ce trebuie să fac pentru a trăi un meci fără a avea conflict cu microbiștii?". Ceea ce nu pot pricepe în ruptul capului, este distanța de aproape două luni care s-a interpus între data cînd s-au întîmplat toate acestea și aceea la care v-ați gîndit să ne scrieți. Ne întrebați ce trebuie să faceți pentru a „trăi" un meci fără a intra în conflict cu diverși microbiști. Știu și eu? Am citit mult despre „trăirile interioare" ale oamenilor. Evident, asemenea trăiri sînt mai greu de realizat pe un teren de fotbal. Dar vă oferă o deplină securitate. (În afara cazului că fizionomia dv. v-ar da de gol!). Lăsînd gluma la o parte, se impune ca echipele organizatoare să intensifice munca educativă, în scopul creării unui climat mai bun în tribune. Întrecerea dintre „galerii" trebuie să devină tot atît de dîrză, dar și tot atît de... regulamentară ca și cea de pe teren!

GEORGE PREJUR, CAREI. „Nu e așa că cele două meciuri dintre A.C. Milan și Estudiantes, din cadrul „Cupei Intercontinentale", s-au încheiat cu rezultatele de 1—2 și 3—0? Am pariat cu un

prieten, Nicolae Mareș, pe două porții mari de înghețată cu frișcă. Să nu vi se pară miza mică, deoarece o porție costă 14 lei". Da, acestea au fost scorurile. (La ora aceasta, prietenul dv. este un om... ruinat!).

VIRGIL AVRAMESCU, BRAȘOV. Porțile echipei naționale nu sînt ferecate cu lacăte grele. Ele sînt deschise și pentru Györfi, căruia dv., brașovenii, îi

spuneți „expresul". Evident, viteza este un factor important în jocul unei aripe. Dar nu este singurul. Altfel s-ar apela la... atletul Gheorghe Zamfirescu, pe care nu-l bate nimeni la fugă!

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

LOTO-PRONOSPORT

PREMIILE TRAGERII EXCEPȚIONALE PRONOEXPRES DIN 9 IULIE 1972

Categoria 1: 1 autoturism Dacia 1300;
Cat. 2: 2,80 autoturisme Dacia 1100;
Cat. 3: 12 excursii la Paris a 10.000 lei;
Cat. 4: 19,5 excursii în U.R.S.S.;
Cat. 5: 134,75 variante a 6.149 lei;
Cat. 6: 251,80 a 500 lei;
Cat. 7: 486,30 a 200 lei;
Cat. 8: 906,65 a 100 lei.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT